

Plaça Major de Vic

PASSEJANT PER ... / JOSEPA BLANCH

Osona i el Ripollès

*Des de l'encisador poble de Tavertet,
penjat damunt dels espadats un camí,
a frec de les cingleres ens porta a
contemplar meravellosos paisatges*

Cap de setmana tranquil, de petites descobertes amb bons amics. Quatre preciosos globus de colors sobrevolant el cel ens trenquen la xerrameca i ens fan adonar de la vasta plana d'Osona. Quin espectacle des dels núvols: camps de blat ja força esgrogueïts i pigallats de roselles, grans i senyoriais masies que esquitxen el paisatge, massissos com el Collsacabra, les Guilleries, el Montseny i els Pirineus fent de marc a aquesta immensa comarca, el Ter, pausat i cabalós, que giragonsa marcant territori, petits pobles perduts a la llunyania, i Vic, la capital, ciutat que fa goig de veure i és d'obligada visita.

Naturalment, a Vic comencem la nostra passejada. Un bon esmorzar amb productes de la terra ens deixa ben equipats per al nostre petit recorregut. És dia de mercat i la Plaça Major és

*Damunt d'un
puig banyat per
l'espectacular
meandre del riu,
s'alça majestuós
el monestir
benedictí
de Sant Pere
de Casserres*

un bonic aparador de fruites i verdures. En ser primavera, també les carreroles i les rabassoles hi tenen un lloc privilegiat. Ara, en el centre de la plaça, encara amb el sòl de terra sense asfalt ni ciment, hi ha *mercadillo*, amb penjarelles de roba de tota mena. Això li treu bona part de l'encant de tota la vida, quan els grangers i els pagesos de la contrada omplien tot aquest recinte amb aviram viu i hortalisses a bastament. Ara, només es poden recordar una mica aquests orígens d'intercanvi de la comarca amb la seva capital, els dies del Mercat del Ram. Les façanes de bells edificis, alguns modernistes, acaben de conferir singularitat a una de les places porxadades més grans i encantadores de Catalunya.

El nostre recorregut per l'anomenada "Ciutat dels Sants" continua resseguint carrers, visitant la Catedral, amb les pintures de Josep Mª Sert, i l'antic campanar romànic, el Temple Romà, el Museu Episcopal, les descobertes arqueològiques... M'agrada mirar la ciutat amb uns ulls diferents d'aquells que tenia quan era una nena i, com a sortida escolar i amb la companyia de les monges, visitàvem Vic, per veure un jaç de pedra i un flagell de

la fundadora de les Carmelites. Encara recordo la meva incomprensió i el regust amarg que em deixava l'excursió.

A Folgueroles, el mes de maig està dedicat a Mossèn Cinto Verdaguer. Visites guiades pels espais on ell solia escriure, la seva casa pairal, ara museu, les fonts, els camins que voregen la vila, tot el poble respira poesia, tot el poble està impregnat dels versos de *L'Atlàntida* i del *Canigó*.

Impressionen els cingles del Collsacabra. Des de l'encisador poble de Tavertet, penjat damunt dels espadats, agafem un camí, a frec de les cingleres, que ens porta a contemplar meravellosos paisatges des de les altures. És possible d'escoltar el silenci. Només sentim el nostre alenar, una mica feixuc, de la caminada. Al capdavant d'aquests cims, plens a rebentar de boscos de pins, alzines i matolls arrapats, les fosques i verdes aigües dels embassaments de Susqueda i Sau, gairebé al límit de la seva capacitat, ens recorden que hem tingut un hivern molt plujós. La primavera, en tota la seva plenitud, ens mostra flors de tots colors, esbarzers amb roses de bardissa, pins amb uns llarguíssims creixents, papallones, voliaires i insectes de tota mena. Quina meravella, la natura !

Santa Maria de Montgrony

Claustre de Sant Pere de Casserres

Quan el Ter ja es fa ample per arribar al pantà de Sau, damunt d'un puig banyat per l'espectacular meandre del riu, s'alça majestuós el monestir benedictí de Sant Pere de Casserres. Les vistes són extraordinàries. Riu a banda i banda i amb una cuidada vegetació, és una preuada joia del nostre romànic. És molt entenedora la recreació de la vida monacal.

De ruta cap al Ripollès, anem seguint el curs del Freser. A Ribes, el Rigart i el Segadell li donen les aigües per fer-lo encara més brau. Al seu pas per la vila, el brogit de l'aigua esmorteix les paraules. A Queralbs, el romànic hi té una forta presència en la seva església, Sant Jaume de Queralbs. Té el porxo més extraordinari de tot el país. Aquest atri porxat està ornat amb columnes de marbre i capitells historiatos. El seu rector, encara amb faldilles, n'està prou orgullós.

Agafem el cremallera per anar fins a la Vall de Núria. El trajecte ja no té l'atractiu d'anys enrere, quan es passava ran

d'estimbat i el paisatge era d'infart. Ara hi han fet un túnel que pràcticament arriba a dalt i, òbviament, amb poques vistes. El santuari de la Mare de Deu de Núria presideix la vall. Visitem l'església, pugem al cambril de la verge i ens asseiem a reposar en una bonica i silenciosa capella interior amb preciosos vitralls. També, enmig de rialles, posem el cap a l'olla i toquem la campana, suposant que no es farà el miracle... totes som àvies.

Amb una cistella, pugem fins al Pic de l'Àliga. Al Puigmal i al Balandrau, encara hi és present la neu. Fa força fred. Els arbres ja ens queden lluny. A terra, herba arranada i pedres ens marquen l'alçada. Per baixar, decidim caminar tot admirant aquests bonics paratges prepirinencs.

Cau la tarda i encara volem visitar el Santuari de Santa Maria de Montgrony. La carretera s'enfila enmig de roques llises i molt altes, de pedra vermella. Ens diuen que els matins són plenes d'arriscats escaladors practicant el seu esport. Fa basarda només d'imaginar-ho. Diu la tradició que, en aquest santuari, gairebé inaccessible, hi van trobar refugi els cristians a l'època de la dominació musulmana. Segons la llegenda, durant la invasió sarraïna, la imatge de la Verge va estar desapareguda, fins que la van trobar en el lloc on ara hi ha construïda la capella: una balma mig excavada en una lleixa d'una impressionant cinglera de 1.400 metres. Per arribar-hi, moltes escales a aixopluc de les grans pedres. Més enlaire, encara hi ha una ermita molt antiga. A mig camí, girem cua, una forta tempesta de llamps i trons ens fa fora. Des d'aquest esplèndid mirador, es veu gairebé tot el món. Diuen que, en un dia clar, es pot veure l'illa de Mallorca.

Diu la tradició que al Santuari de Santa Maria hi van trobar refugi els cristians durant la dominació musulmana

FONTSERE

ARTICLES PELL I VIATGE

Sant Quirze, 38
Tel. 93 725 85 41
SABADELL

Fundació
BancSabadell

g.i. ASSESSORS, S.L.

GESTIÓ INTEGRAL. JURÍDICA. FISCAL. LABORAL

Rambla, 5, 4a planta - 08202 Sabadell
Tels. 937 275 920 - Fax 937 256 456
gestio@giassessors.com